

(Wresje). Božja pot.

Orientacija je proti severu. Cerkev leži na griču, imenovanem Rožni, v n.v. 430 m.

Literatura in viri: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant II., Dekanat Obergurg, Marburg 1877; Avg. Stegenšek: Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905. ; Slika v Gornjem gradu iz ca 1650.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja s simetrično prizidanimi pravokotnima kapelama, enako visok ter celo za malenke-st širši 5/12 zaključeni prezbitarij, kateremu ^{sta} na vzhodu prizidana zvonik in zakristija. Strehe strešasta, pultaste, opečne, zakristijska pločevinasta; zvonikova čebulastolater nastala, pločevinasta. Gradnja je kamenita, ometana.

Zunanjščina: Cerkev opasuje močan talni zidec. Okna in vrata so pravokotna. Fasada se zaradi strehe ravno končuje, od glavnih vrat vodi 7 pravokotnih stopnic. Zvonik je zelo pitoreskno oblikovan, posebno je lepo njegovo gornje nadstropje, ki je oblikovano enako kot v Kokarjih in Lačji vasi, le da je tukaj mnogo bolje ohranjeno.

Notranjščina: Tlak je šamoten. Pevska empora je zidana ter v enem loku razpeta preko ladje. Ladjo čelni 5 parov pilastrov, ki nosijo popolno golšasto ogredje s počeznimi opogami ter banjo ~~ter banjo~~, v katero se vrezujejo 4 pari sosvodnic. V kapeli vodita loka, ki prekinjata druga pilastra v sredini višine. V njihovih kotih stojijo pilastri, ki nosijo ne prekinjeni zidec, nad katerim se ~~p~~neta nizki kupoli z vrežanima kapama. V

prezbiteriju poživilja stene 10 pilastrov z izdolbenimi robovi. Baz nima jo, pač pa kože zidcev mesto kapitelov ter ~~na~~ nosijo popolno ogredje. Vežejo jih 3 oproge, ki krepijo banjasti obok. Vrezane kape krasijo štukirani robovi. Notranjim pilastrom odgovarjajo pil²stri od zunaj, ki stojе večinoma na oglih in še spominjajo na gotske opornike. Cerkevna potranjščina je dekorativno-figuralna poslikana od Janeza Fantonija l. 1906.

Oprava: Glavni oltar je neorenesančen, kipa na ~~nekkih~~ obhodnih lokih pa baročna iz 18. stol. Predstavljata Marjeto Kortonsko, sanktirano l. 1728, in Rozalijo Panormitansko sanktirano l. 1626.

Preprosti levi oltar sv. Jošta je naredil l. 1854. Janez E Vavher, vulgo Smole, kočar v Trnavčah v mozirski fari.

Desni oltar sv. Roka je lepo baročno delo iz konca 18. ali pa začetka 19. st. Nastavek tvori kulisna stena z dvema dolbinama eno nad drugo, katero zaključujeta skupini pilastrov in po enega stebra, ki nosijo kapitele in dele golišastega ogredja. Vaze stojе vrh stebrov, pa tudi vrh tistih pilastrov, ki obroblija atiko. Kipi 8 svetnikov niso točno določljivi, razen Roka, Boštjana in Valentina.

Prižnica je baročno delo iz sredine 18. stol. Cerkevne klop-i so delo že omenjenega Janeza Vavherja iz Trnavč iz l. 1858.

Orglje so delo Martina Zeicha iz Trbovelj iz leta 1860.

Oprema: Pri slavoloku visi slika o. pl. , pravokotnega formata, ki je votivnega značaja. Predstavlja klečečo družino, za katero, na griču, se dogajajo razne gospodarske nesreče, na nebu v ~~xxx~~ levem kotu slike pa se prikazuje sv. Jošt. Napis se glasi: Ich Nicolaus ~~Sau~~ Sauerschnag in prässberger

Pfarr bekenne mit disser opffer daffl, das ich in Villen unglück bey meiner wirtschafft gahabt, durch Firbitt des ~~haxix~~ heillige Jedocy ist abgewanet worden: 1748. Spodaj je slovenski pravoč, ki je nastal ob priliki šiščenja slike od Ivana Cesarja l. 1897.

V zakristiji je vrsta cerkvenega posodja, ki je vredna omembe: Baročen kelih iz konca 17. stol. Visok je 21.25 cm. Na nogi ima pritrjeni dve reliefni ploščoci z angelskima glavicama in s ~~xxxbixxx~~ podobo sv. Mihaela. Držaj je izredno vitek in na vozlu so pribite 3 srebrne vrtnice. Čaša je lepo zaokrožena, njen zgornji rob še ni s-vsločen. Na Košček spleta akantovo listje, med katerim se 3 ščiti z monogrami: IHS MARIA IOS.

Drugi kelih je sicer nov, a ima aplicirano na nogi, vozlu in košku enako ornamentiko kot že omenjeni baročni kelih.

Tretji kelih je iz 2. pol. 18. stol. Visok je 26 cm. ter je okrašen z rocaillem.

Kadilnica je iz 19. stol. in sicer iz prve dobe historičnih slogov. Pokrov ~~sestoji~~ sestoji iz 2 štiristranih "romanskih" galerij s stebriči na ogalih. Obe galeriji sta ena proti drugi zasukani za 45°, tako da pride rob zgornje v sredo spodnje galerije.

Dva misala sta iz let 1699 in 1776.

Zvonik: Je dvignjen za gornje nadstropje. Je brez zvonov.

Podstrešje: Vsi oboki so kameniti. ~~So~~ so cerkev obokavali, so jo dvignili. Zvonik je stal prvotno popolnoma ločeno in je starejši od obeh prizidanih kapel. Najmlajša je zakristija kot dokazuje omet na prezbitერიjevi vzhodni steni. Tu je tudi opazno zazidano pravokotno okno z luneto.

Resume: Na mestu sedanje cerkve je prvotno stala kapela sv. Jošta, ki se omenja v gornjegrajskem urbarju iz l. 1426. K tej kapeli so pred l. 1618., ko se prvič omenja cerkev BDM, prizidali v smeri jug-sever današnjo ladjo in prezbitერიj. Leta 1631 se še omenja oltar sv. Jošta na epistelski strani, l. 1668. pa se govori ~~xxx~~ o sliki sv. Trištota na vzhodni strani, torej verjetno na stari gotski kapeli. Taga leta je bila cerkev še brez zvonika, saj je imela le strešni stolpič (kar kaže tudi slika iz ca 1650) ter v ladji leseni strop. Zvonik je torej nastal po l. 1668. in obe kapeli še kasneje, v 18. stol. Preden so prizidali kapeli, so namreč že tudi dvignili in obokali ladjo. Navedena dejstva ~~xx~~ odpravljajo nastanek obeh kapel precej globoko v 18. stol. Jasno je, da so ob tej priliki podrli staro gotško kapelo sv. Jošta. Zakristija je nastala najkasneje, namreč šele v l. 1857., preje je bila v ~~xxxxxxx~~ zvonovnici. Kdaj je bil dvignjen zvonik, se ne ve, vendar govori vse za l. pol. 19. stol.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo:

J. Curk: Celjska topografija (Mozirje), rkp. str. 3, 3^a, zapiski 198.